

WYKAZ CHRZĄSZCZY ZEBRANYCH W PIWNICY.

Nr.	Nazwa chrząszcza	Nr. i data połowu rok 1933 i 34													Ogółem	Wskazówki co do występowania u Reittera (F. G.) i Roubala (Catal. Coleopt.)	
		1 30 I	2 17 II	3 17 II	4 19 II	5 25 II	6 8 III	7 8 III	8 28 III	9 2 IX	10 15 X	11 23 X	12 28 X	13 25 I			
		Ilość sztuk poszczególnego gatunku															
1	<i>Trechus austriacus</i> Dej.			1			3	4		3				1		12	piwnice, stare domy, stare studnie, kanały, grotty, pod głęboko zakopanymi kamieniami, kawałkami drzewa i t. p. (Roub.)
2	<i>Calathus fuscipes</i> Goeze.		1													1	W lasach, na polach, pod kamieniami, perzem i t. p. (Roub.)
3	<i>Laemostenus terricola</i> Hrbst.		2			1		2	1				49	5		60	w większych piwnicach (Reitt.)
4	<i>Aleochara laevigata</i> Gyll.		1													1	w wilgotnych gnijących resztkach, na trupach (Roub.)
5	„ <i>sparsa</i> Heer.													1		1	w lasach pod mechem i suchymi liśćmi (Reitt.) w ciemnych miejscach (Roub.)
6	<i>Crataraea suturalis</i> Mnnh.									3						3	w spleśniałej słomie, w stajniach, owczarniach, piwnic. i u mrówek (Reitt.); (Roub.) podobnie
7	<i>Oxypoda opaca</i> Grav.	1														1	pod wilgotnymi liśćmi (Reitt.), w nawozie i grzybach (Roub.)
8	<i>Atheta amicula</i> Steph.	2	3		1	1										7	w piwnicach, kurnikach i stajniach (Roub.)
9	„ <i>sordida</i> Marsh.									8						8	pod opadłymi liśćmi (Reitt.), w gnijącym sianie, nawozie (Roub.)
10	„ <i>angusticollis</i> Thoms.	1														1	podług Roubala lubi ciemne miejsca
11	<i>Cardiola obscura</i> Grav.	1														1	pod gnijącym zieliskiem (Reitt.)
12	<i>Tachinus rufipennis</i> Gyll.															1	przytoczyłem przedtem.
13	<i>Heterothops praevia</i> Er.	1							1							2	w ciemnych miejscach na pleśni (Roub.)
14	<i>Quedius fulgidus</i> F.		1			1	1					2				5	w różnych ciemnych miejscach, przeważnie piwnicach (Roub.)
15	„ <i>mesomelinus</i> Mrsh.										2		1		1	4	często w piwnicach i pieczarach (Roub.)
16	<i>Philonthus aeneus</i> Rossi												1			1	na trupach i w nawozie (Roub.)
17	„ <i>sordidus</i> Grav.	1	1				1									3	w kurnikach, gołębnikach, piwnicach (Roub.)
18	<i>Xantholinus linearis</i> Oliv.				1											1	
19	<i>Xylodromus concinnus</i> Marsh.							4	1							2	7 w czerwcu, w spleśniałych resztkach słomy (Reitt.)
20	<i>Euplectus signatus</i> Rchenb.									1						1	pod gnijącym zieliskiem (Reitt.); najczęściej w kompoście (Roub.)
21	<i>Catops fuscus</i> Panz.		20			7		6	1		2	6	25	7	7	74	w ciemnych miejscach pod gnijącymi resztkami, w piwnicach i stajniach (Reitt.)
22	<i>Omosita colon</i> L.	1														1	
23	<i>Cryptophagus distinguendus</i> Strm.			1												1	w piwnicach (Reitt.)
24	„ <i>scutellatus</i> Newm.			1				112	4				1	5	23	„ „	
25	„ <i>saginitus</i> Strm.	2						1						2	5	„ „ i stodołach	
26	„ <i>scanicus</i> L.							2							2		
27	„ <i>pilosus</i> Gyll.	3	3	2	2			4	6		1		14	8	43	w piwnicach i stodołach	
28	„ <i>sp.</i>							2							2		
29	„ <i>affinis</i> Strm.							1							1		
30	„ <i>cellaris</i> Scop.	1						1							3	5	przeważnie w piwnicach na spleśn. beczkach
31	<i>Atomaria nigripennis</i> Payk.	7			7			130	1				1	1	47	w piwnicach i stodołach	
32	„ <i>sp.</i>				1										1		
33	<i>Lathridius bergrothi</i> Reitt.							6							6		w domach i piwn. na gnijących substancjach
34	<i>Enicmus minutus</i> L.	1			1			6					1		9		na spleśniałych resztkach i drzewie
35	<i>Ptinus fur</i> L.	1					3	3	1						8		w starym drzewie, starych stodołach, na suchych resztkach i t. d.
36	<i>Codiosoma spadix</i> Hrbst.	1						1	2						1	5	w korze starych wierzb.

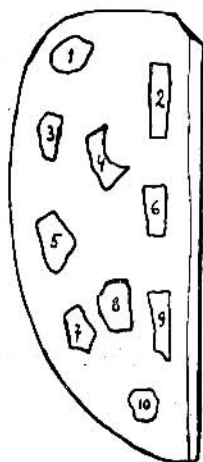
Kilka słów o zmienności *Melasoma 20-punctata* Scop. (Col., Chrysom.).

Einige Worte über die Variabilität der *Melasoma* *20-punctata* Scop.

podał

SZYMON TENENBAUM

Melasoma 20-punctata Scop., którą z okolic Warszawy na zasadzie jednego okazu podałem z Chojnowa, wystąpiła w tej samej miejscowości w r. 1932 bardzo licznie. 4-go czerwca natrafiłem na kilkanaście wierzb przydrożnych między stacjami kolejki podjazdowej Grójeckiej Stefanów i Pilawa (Chojnów), liście których literalnie pokryte były dorosłymi larwami i poczwarkami tego chrząszcza. Na niektórych liściach wisiało po 5 lub 6 poczwarek! W połowie czerwca zaczęły się wylęgać owady. Na uwagę zasługuje fakt, że z wszystkich poczwarek przyniesionych 4 VI do domu po paru dniach wylęgły się chrząszcze, podczas gdy na swobodzie olbrzymia większość poczwarek, conajmniej 90%, zginęła. Z przejrzanych 410 okazów ubarwienie normalne (10 oddzielnych plam na każdej okrywie) miało 310 okazów (75,6%), reszta, t. j. 100 okazów (24,4%) miała ubarwienie inne. Zmienność polegała na zlewaniu się plam ze sobą, na zanikaniu plamy 4-ej (takie okazy były tylko 3), lub na występowaniu między plamą 9-ą a 10-ą i szwem małej plamki dodatkowej, często zlewającej się ze szwem (23 okazy — 5,6%). Dość często plama 4-a rozdzielona jest na dwie małe plamki (19 okazów — 4,6%). Plamy zlewają się ze sobą:

1 + 4	— 23 okazów (5,6%)
3 + 4	— 9 okazów (2,2%)
1 + 3 + 4	— 7 okazów (1,7%)
4 + 8	— 6 okazów (1,5%)
1 + 3	— 3 okazy (0,7%)
8 + 10	— 2 okazy (0,5%)
7 + 8	— 1 okaz (0,24%)
7 + 10	— 1 okaz (0,24%)
6 + 6 (obu okryw)	— 1 okaz (0,24%)

Na jednym okazie plamy 9-e połączone są skośnie ku dołowi ze szwem. Niektóre okazy mają każdą okrywą ubarwioną inaczej, np. na jednej okrywie złane są razem plamy 3 + 4, na drugiej 1 + 4. Nie znalazłem ani jednego okazu, w którymby plama 5-a zlewała się z innymi, ani jednego też, gdzieby ginęła inna plama niż 4-a. Plama 6-a w kilku przypadkach jest większa niż normalnie.

W latach 1933 i 1934 na tych samych wierzbach i w tym samym okresie czasu nie znalazłem ani jednego okazu.

ZASAMMENFASSUNG

Mitte Juni 1932, in der Umgebung von Warszawa sammelte der Autor von einigen nebeneinander wachsenden Weiden die Puppen des obengenannten Käfers. Aus diesen Puppen kamen 410 Exemplare hervor. Von diesen, weisen 310 Exemplare (d. i. 75,6%) normale Färbung auf, d. h. 10 getrennte Flecke auf jeder Flügeldecke. Die restierenden 100 Exemplare (d. i. 24,4%) waren auf andere Weise gefärbt. Bei drei Exemplaren fehlte der vierte Fleck, 23 Exemplare (d. i. 5,6%) hatten einen kleinen Fleck zwischen den neunten und zehnten Flecken und der Naht; bei 19 Exemplaren (d. i. 4,6%) war der vierte Fleck in zwei kleine geteilt. Bei einem Exemplar waren die beiden neunten Flecke schräg nach Unten mit der Naht verbunden, bei einem anderen waren die sechsten Flecke beider Flügeldecken miteinander verbunden. Bei anderen Exemplaren fließen je zwei oder drei Flecke zusammen. Am häufigsten schmelzen folgende Flecke zusammen: 1 + 4 (bei 23 Exemplaren — 5,6%); 3 + 4 (bei 9 Ex. — 2,2%); 1 + 3 + 4 (bei 7 Ex. — 1,7%); 4 + 8 (bei 6 Ex. — 1,5%); 1 + 3 (bei 3 Ex. — 0,7%); nur bei zwei Exemplaren (0,5%) waren die Flecke 8 + 10 verschmolzen, und bei einzelnen Exemplaren (0,24%) die Flecke 7 + 8 und 7 + 10. Ein Exemplar hatte verschieden gefärbte Flügeldecken: auf der einen waren die Flecke 3 + 4, auf der anderen 1 + 4 verschmolzen. Der Autor fand kein einziges Exemplar, bei welchem der fünfte Fleck mit einem anderen Fleck verschmolzen wäre, und keines, bei welchem ein anderer Fleck als der vierte gefehlt hätte.